

som det foreligger, er ligelydende med det i Fjor forelagte Lovforslag, hvorom der blev forhandlet ret udførligt ved første Behandling og derefter nedsat et Udvalg. Dette Udvalg havde tillige andre Sager under sig og holdt ikke faa Møder. Det naaede ogsaa til at afgive Betænkning i denne Sag, der dog ikke kom til anden Behandling. Betænkningen blev afgiven den 20. Maj; man delte sig i Udvalget i et Flertal og et Par Mindretal. Ærede Medlemmer kunne jo i Tillæg B. for forrige Aar se, hvorledes denne Betænkning ser ud, og hvad Medlemmerne i de forskellige Grupper mente om denne Sag. Jeg kan derfor ikke antage, at det har Interesse paa dette Tidspunkt at optage en mere indgaaende Forhandling om denne Sag og skal kun kortelig nævne, hvad Hovedformaalet med dette Lovforslag er.

Der har været Misfornøjelse med den bestaaende Ordning af Statens civile Bygningsvæsen, som det kaldes, altsaa Opførelsen af Bygninger og Vedligeholdelse af de allerede tilstedeværende Bygninger, Slotte osv., som sortere under de civile Ministerier. Allerede i 1892—93 havde den daværende Indenrigsminister, Ingerslev haft en Kommission nedsat, og han erklærede selv ved Omtalen af denne Sag i dette Ting, at han ikke var fornøjet med den bestaaende Ordning. Denne Misfornøjelse næredes ikke alene af ham, men af mange af Tingets Medlemmer og gav sig Udtryk i, at han fremsatte et Forslag til Omordning af Statens civile Bygningsvæsen i Samlingen 1894—95. Dette Forslag lod ikke til, at tilfredsstille Flertallet af Tingets Medlemmer og naaede ikke at blive til Lov. Det nuværende Forslag har til Hensigt at ophæve den Uensartethed, som man mener fremkommer derved, at vi nu have 5 sideordnede Bygningsinspektører, fordelte saaledes, at hver har sit Distrikt af Landet at raade over med Hensyn til de her omhandlede Forhold. Derved gør jo, hvad vi pleje at kalde, det enkelte Individ's Meninger sig stærkt gældende, og Individualitet er jo en meget god Ting, men paa den anden Side maa det jo dog ogsaa siges, at med Hensyn til de Bygninger, som Staten skal opføre, vedligeholde, bruge og have Ansvar for, gælder det om, at der følges ensartede Regler og tages noget nær de samme Hensyn alle Vegne, hvad enten Bygningen ligger f. Eks. i København eller i Jylland. Dette mener Ministeren bedre kan ske efter det nye Forslag, naar man kun har een Bygningsdirektør, som saa kan tage baade sagkyn-

dig og praktisk Medhjælp ved sin Side, saaledes at han kan føre Overtilsynet, gennemse alle Overslag og Indstillinger af større Betydning og have Indseende med Bygningsvæsenet hele Landet over.

Det er den ene Ting, som Lovforslaget gaar ud paa, og det næste er, at det anses for en uheldig Lønningsmaade, som anvendes overfor Arkitekterne, idet de lønnes procentvis i Forhold til Overslagssummen, saaledes at de i Honorar faa 3 pCt. af Overslagssummen. Dermed skal intet som helst ufordelagtigt være sagt om Arkitekterne, men jeg tror, at Stillingen alligevel nu er bleven saaledes. Omtalen af denne Sag er bleven saaledes, at saavel Arkitekterne som i øvrigt alle og enhver ville være bedst tjente med, at der nu træffes en anden Ordning, ligesom det jo heller ikke kan undgaas, at de Bygninger, som ere forholdsvis smaa, paa den Maade blive de dyreste for Staten, forholdsvis set. Det er særlig disse to Ting, Lovforslaget tager Sigte paa. Men der er jo saa enkelte andre Bestemmelser i Lovforslaget, men dem skal jeg ikke komme ind paa, da jeg ikke finder det nødvendigt efter den indgaaende Behandling i Fjor og den ret udførlige Betænkning, der findes i Tillæg B. fra i Fjor. Det er naturligt, at Loven ogsaa i Aar gaar i Udvalg, hvor Sagen kan drøftes, og saa vil Betænkningen rimeligvis kunne komme langt hurtigere frem i Aar end i Fjor, og da vil der være Tid til at tage Standpunkt til de forskellige Forslag. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Jensen-Sønderup): Selvfølgelig betragter jeg ogsaa Forhandlingerne om dette Forslag som værende en Fortsættelse af de Forhandlinger, som førtes i Fjor, dels her i Tinget ved første Behandling og dels i det om Sagen nedsatte Udvalg. Ud fra denne Betragtning er det ogsaa selvfølgelig, at jeg ikke finder nogen som helst Anledning til at beskæftige mig med Sagen, hyerken i Retning af at gøre nærmere Rede for Forslagets Indhold eller udtale mig om min Stilling til det; den er jo givet derigennem, at jeg i Fjor var Medlem af det Udvalg, der havde Sagen til Behandling, og Medlem af det Flertal, der indstillede Forslaget til uforandret Vedtagelse. Jeg tillader mig at udtale Haabet om, at det i Aar maa lykkes at faa Sagen fremmet saa tidlig, saa vi kunne naa til en anden Ordning af Bestyrelsen af Statens civile Bygningsvæsen. Jeg haaber, at det skal